

Erling Olsen (S):

Af mange grunde skal landet fortsat optage en del lån i udlandet. Af mange grunde er det hensigtsmæssigt, at staten optager en del af disse lån, og af mange grunde er det derfor rigtigt, at finansministeren har bemyndigelser svarende til dem, der ligger i det foreliggende forslag til lov. Af mange grunde skal jeg derefter anbefale forslaget, ingen nævnt og ingen glemt.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

I går kunne man i Financial Times læse, at Danmark var i forhandlinger om at låne 1,2 mia kr. i udlandet. I dag behandler vi et forslag om at give finansministeren lov til at låne 5 mia kr. mere i udlandet. På tirsdag skal vi behandle et forslag om at låne yderligere 14 mia kr., denne gang dog i indlandet. Det går stærkt. Danmarks tur mod afgrunden har nærmest raket fart. I 1981 vil det offentlige forpligtelser med hensyn til renter og afdrag udgøre omkring 6 mia kr. svarende til op imod halvdelen af det nuværende gigantiske underskud på betalingsbalancen.

Jeg har mindst 10 gange fra denne talerstol fortalt, hvad man skulle gøre for at undgå denne fortsatte helt uansvarlige gældsætning, og jeg skal derfor ikke spille tingets tid med at gøre det for 11. gang.

Socialdemokratiet er jo blevet for gammelt til at kunne lytte, og de andre partier orker ikke andet end mere eller mindre ukritisk at følge socialdemokratiet slavisk. Tilsyneladende har fornuften overhovedet ingen chancer, før landets økonomi totalt ligger i ruiner. Jeg skal allerede nu meddele, at fremskridtspartiet også til den tid vil påtage sig arbejdet med at bringe landet på fode igen.

Til slut vil jeg nøjes med at sige, at fremskridtspartiet siger nej til øget gældsætning, og at vi derfor stemmer imod dette lovforslag.

Ivar Hansen (V):

Vi kan fra venstres side tilslutte os bemyndigelsen til at låne 5 mia kr., men man må nok sige, at lovforslaget med al ønskelig tydelighed understreger Danmarks alvorlige økonomiske situation, og vi må fra venstres side over for finansministeren understrege nødvendigheden af at erkende, at en måske øjeblikkelig eller kortvarende gunstig lånesituation i udlandet ikke må blive til en sovepude, så at man undlader at

føre den økonomiske politik her i landet, som er nødvendig for at få vores økonomiske situation rettet op.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kom forleden dag til at tænke på Hermann Sudermanns gamle roman »Frau Sorge«. Den begynder med ordene: »Dann wusste sie, es war so weit«, og så kommer hele beskrivelsen af, hvorledes man fik det til langsomt, men sikkert at gå mod det dårlige, mod det, der var enden. Det var en familie, der ikke kunne klare sit, og familien Danmark har det vel i øjeblikket på den måde, at vi må se med dyb bekymring på, hvor vi ender henne.

Hr. Auken pegede i går på de vanskeligheder, vi havde med den voksende udlandsgæld. Jeg kan da kun gøre hans ord til mine, og det er jo ikke blevet bedre ved, at vores krone er blevet gjort ringere. Der er for mig at se kun det at gøre at tage fat på forholdene, grave igennem og finde frem til, hvor vi kan få ændret forholdene, således at vi ikke skal have disse voldsomt ofte tilbagevendende begivenheder, hvor vi skal give bemyndigelse til yderligere at gældsætte os.

I øvrigt skal jeg ikke sige mere om denne sag. Vi har sådan set gjort rede for, hvad vi mener om forholdene, under den nyligt afsluttede finanslovdebat. Jeg skal bare føje til, at vi i overensstemmelse med den stilling, vi tog dér, også vil give denne bemyndigelse til finansministeren, men at vi gør det med dyb bekymring.

Jes Schmidt (CD):

Jeg kan på CD-gruppens vegne meddele, at vi kan tiltræde det fremsatte lovforslag.

Når dette er sagt, bør det tilføjes, at det selvfølgelig fylder alle med bekymring, at det er nødvendigt at stifte så megen gæld i udlandet, som tilfældet er, men jeg mener ikke, at vi alene kan søge årsagerne her i landet. Det kan vi ikke, fordi vi ikke står alene, men sammen med mange, mange andre lande i vest og i virkeligheden også i øst er inde i en stor økonomisk krise, der tvinger ikke kun dette land, men også mange andre lande til at foretage operationer, som man ellers normalt ikke ville gå med til.

Det er den baggrund, som vi mener bør tages med ind i billedet, og det er den baggrund, som gør, at vi kan gå med til dette lovforslag.